

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Prošnja na cesarja — proti banu.

Mestni zbor kraljevega Zagreba imel je v ponedeljek dne 3. t. m. sejo, ki bode velevažna v svojih posledicah za vso Hrvatsko. V tej seji so odborniki Zahar in drugovi predlagali, da se, ker ban Khuen Hedervary zanemarlja in očitno škoduje interese glav. mesta „Zagreba“ odpošlje pritožba na Njega Velečastvo proti banu in proti hrvatski — deželni vladi.

Predlog podpisali so razen predlagateljev mestni odborniki: Eisenhuth, Folnegović, Grabor, Golub, Hagenauer, Huzek, Jambrišak, Kallabar, Kocijan, grof Kulmer, Lavrentić, Lux, Mrazović, Plocherberger, Pogledić, Milan Stanković in Šviglin, proti predlogu glasovali so: Altman, Hondl, Švec in Štern, to je isti Štern, ki svojim slabim vinom, svojo zavrenkoj, preplavlja slovenske pokrajine na veliko škodo občinstva, na škodo naših in hrvatskih vinogradnikov in vinstva sploh.

Prošnja na cesarja oziroma pritožba proti banu in deželni vladi hrvatski je jako temeljito sestavljena, naštetih so vsi podatki tako natančno in ukovito, da ima čitatelj pred seboj popolno sliko vsega več nego čudnega delovanja bana Hedervarya in da mora pomilovati mestni zastop Zagrebški, kateremu so pod takim pritiskom, vsled takega neosnovanega ravnanja tako rekoč roke zvezane, da ne more delovati za glavnega mesta razvoj in napredek.

Ker je prošnja na cesarja veleobširna, posneli bomo v naslednjem le glavne misli. Mestni zastop Zagrebški, poudarjajoč, da je dobra uprava najboljši sredstvo za srečni duševni in materialni razvoj naroda, našteva najprej, koliko sta mestni zastop kakor tudi magistrat z uprav mravljinčno marljivostjo poleg vsakdanjih mnogovrstnih opravil storila. Delovanje bilo je v istini veliko, kajti:

1. zagotovilo se je mestu Zagrebu 2,600,000 gld. posojila, pod pogoji, da bi boljših ne mogli pričakovati.
2. Vse je bilo pripravljeno, da bi se bila s tem denarjem spomladi 1887. l. začela graditi velika vojašnica za 800.000 gld.

3. Ugodilo se je deželne vlade zahtevi, da se zida moško učiteljske.

4. Za zgradbo višje dekliške šole, ob enem dekliške obrtne šole utrl se je pot in napravil stavbeni načrt.

5. Za novo „sajmišče“ predložil se je načrt, kupilo potrebno zemljišče in pribavil potrebni les.

6. Izdelala sta se trasa in načrt za „tvmway“ ter sklenila s podjetnikom pogodba.

7. Dovršila se je in odobrila zgradba mrtvašnice na centralnem grobišču, izdelal se je dotični statut in cenik.

8. Ugodilo se je bana zahtevi, da se za zgradbo novega gledališča brezplačno odstopi sredina sedanjega „sajmišta“ pred Fran Josipovem vseučiliščem.

9. Izdelal se je statut za mestno redarstveno stražo in za agente redarje in oba zavoda sta se presnovala.

10. Omislil se je nov vodovodni stroj, stari stroj popravil, vodovodno poslopje pa se je razširilo.

11. Izdelal se je statut za koncesionirane obrti (hotele, gostilne, kavarne i. t. d.)

12. Po razvojitvi pridobil se je in deloma očistil prostor za nov trg v Illici.

13. Izdelal se je statut o pasjem davku.

14. Napravil se je perivoj v Miropoju.

15. Izdelal se je navod o zaračunanju gradiva in denarjev, razpoložljivih mestnim ljudskim šolam.

16. Izdelal se je statut za mestno dekliško obrtno šolo, šola sama pa se je preustrojila.

17. Napravile so se šole za obrtne vajence (šegrtske šole.)

18. Izdelal se je statut za urejenje mestne stavbinske službe.

19. Kačičeva in Boškovičeva ulica sta se uredili.

20. Izdelal se je statut za tržne nadzornike, kakor tudi tržni in sejmski red.

21. Dogotovilo se je načrt za regulovanje mesta Zagreba.

22. Izdelal se je statut za dimnikarje, dimnikarska obrt se pa uredila.

23. Izdelal se je statut za mestni zdravstveni svet, kateri se je ustanovil.

24. Upeljali so se zopet obrtni zaupni možje.

25. Prostor za vojašnico se je določil in dal vojaški upravi na razpolaganje.

26. Novo vojaško vežbališče se je razvojilo ter izročilo vojaški upravi v porabo.

Če se pomisli, da je za vsako teh vprašanj

trebalo mnogo časa in da se je vse to dogotovilo v pol drugem letu, je pač mestne uprave marljivost dovolj osvetljena. Poleg te marljivosti pa tekmuje mestni zastop in vse prebivalstvo v prirojeni nepogljivosti zvesti udanosti do c. in kr. Veličastva in do vse ces. hiše. Giblje se vedno v okviru obstoječih zakonov in naredb, drži se skrbno 1868 l. z Ogersko sklenjene pogodbe, klanje in je pokoren banu in deželni vladi, da, gorečnost mestnega zastopa je tolika, da je zadoščevala vedno vsem brambovskim zahtevam, glede finančnih zadev, pa se je tako redno in natančno upravljalo, da se je v novejšem času vsako leto več državnih denarjev nabralo in odposlalo, nego je bilo predpisanih. Nasprotni pa mestna uprava nikoli ni prekoračila svojega delokroga in župan Zagrebški ni nikoli ničesar storil, kar bi utegnulo omajati zaupanje vanj in v čistost njegovega značaja.

A vsa ta marljivost in skrbnost ne donša mestu nobene koristi, ker deželna vlada prezira mestne želje in prizadevanja, kakor kažó naslednji dogodki:

(Dalje prih.)

Židovstvo v službi Pangermanije proti Slovanom.

(Konec.)

Židovstvo ima dober nos ter je prepričano, da Rusija ne odneha od svoje protizidovske politike, in da bi isto politiko na srečo balkanskih narodov razširila tudi na jugovzhoda slovanskih narodov.

Od tod je umeti, da židovstvo dela v svojem interesu, ko blati in izpodkopa ruski upliv. V nasprotju proti Rusiji pa dela židovstvo ravno za Nemčijo, ker glede na bodočnost pošteva ravno Velikonoemčija balkanske države veliko bolj v svojem interesu, nego celo Avstrija. Avstrijo pošteva velikonoemška politika v pogledu na Balkan samo kot dobro poslednico nemških interesov v bodočnosti. Saj vidimo že zdaj, da skuša Bismarck nemško trgovino usiliti na Balkanu in kjer možno prehiteti in celo prehiteti tudi svojo zaveznico Avstrijo. Tega ne more razen kakega Žida nihče tajiti, tudi taki čudaki ne, ki v slovanski sredi zagovarjajo zapadni upliv na Balkanu.

Vsa balkanska protiruska politika se vrši v velikonoemškem, političnem interesu, in ta interes

LISTEK.

Sopernik.

(Obraz s Slovaškega. — Češki spisala Gabrijela Preissová.)

(Dalje.)

„Jaz se tudi za to ne bom nič brigala,“ trdila je Jenůfa odločno. „Da bi le, že bilo njegovo trpljenje pri kraju!“

„Ko bi te tako mogel slišati — to bi okreval!“

Prišli sta do njive in Jenůfa vzela je Kristini motiko iz rok.

„Jaz bom za-te nakopala,“ ponudila se je z ganljivo udvorljivostjo, tako, da ji Kristina ni mogla dolgo ugovarjati. Delili sta si torej sesterski delo: ko je Jenůfa imela polu koška, pustila je zopet Kristino.

Dokler je Kristina kopala, usedla se je Jenůfa na mejo pod jablano-cepljenko. Bila je tiha, zamišljena. Mej tem priskakljaj je za mejo izza trnjeva poljski zajec. Stekel je kakor blisk mimo deklet in izginil mej rastlinami.

„Ali si videla zajčka, Kristina?“ izpregovorila je Jenůfa pod jablano; „tako sem se prestrašila tega revčka!“

Kristina ustala je od dela in se ozrla na okrog.

„Danes še nisem nobenega videla,“ odgovorila je, „pa vem, da so tu. Libor jih rad gleda; doma jih imamo poln hlev. Otec se jezi radi tega. Pravi kaj imaš od te igrače — zdiš se mi kakor otrok!“

Kristina napeljala je vedoma govor zopet na Liborja; vedela je, da bi Jenůfa najraje o njem govorila.

„Vem, da mu je zdaj dolgčas,“ vzdihnila je Jenůfa. A naglo dodala je živo: „Kdaj pojdeš zopet k njemu, Kristinka?“

„Najbrže jutri, ako ne pojde mamica sama.“ Jenůfa je jaderno ustala in skokoma se približala tovaršici.

„Čuj, Kristina, doma imam jako lepo, črno ščené, pametno je že, a tako drobno kakor rokavica. Ali bi ga ne mogla zanj vzeti, da bi imel s čim se zabavati?“

Ko je Kristina z veseljem pritrdila, pristavila je še Jenůfa z zamolklim glasom:

„In še kitico mu pošljem. Ne smeš pozabiti mu vse izročiti...“

„Kaj bi pozabila —“ obljubavala je Kristina; „saj se sama tega veselim!“

„Vidiš, to je velika sreča, ako se ima odkritosrečno prijateljico!“ rekla je Jenůfa z ljubeznivim, tresočim se glasom. „Meni se zdi, kakor bi bila na drugem svetu...“

Znova oblile so jo solze, Kristina pa se je globlje sklonila k delu. Zopet ni vedela drugega nego oči in usta zapirati pred razkritim čutom; saj se je dalo to poravnati tudi molče, brez pogleda.

* * *

Potrpežljivo in pokorno čakala je drugi dan Kristina v veži okrajne sodnije v H. Ne upajoč se koga vprašati, zagledala je čez dolge polu ure uradnega slugo, ki je bil ob jednem jetničar; tega človeka poznala je še od prošlega pohoda, ko je bila tu z otcem.

„Ponižno vas prosim, oče“, ustavila ga je na mostovžu, stiskajoč mu brzo in v zadregi napojnino

podpira na prvem mestu židovstvo velikonemško, avstrijsko in židovstva oni oddelki, ki so že pri mastnih jedih osobno raztreseni na Balkanu.

Na Ogerskem je židovstvo raztreseno ali bolje rečeno, že razširjeno tudi mej Madžari. Ti dele in bodo delili osodo madžarskega naroda. Madžari so že državnogospodarsko, družbeno- in zasobnogospodarsko bolj ali manj v židovskih rokah in vsled tega tudi v židovski oblasti.

Kakor smo že tolikrat poudarjali, delujejo Madžari ne v svojem, ampak v interesu Velikonemčije, in da so tako zaslepljeni, je velika zasluga po nemčenih židov ogerskih in židov tudi tostranske državne polovice.

Vsa ta politika je obrnena najprej proti Slovanom in potem proti Avstriji, v posledicah pa je nevarniša za Avstrijo, nego za zdaj tako hudo tlačene ogerske Slovake, Ruse, Srbe in Hrvate. Brez židovskega upliva, brez židovske oblasti, ki je čim dalje predrzniša na Ogerskem, bi Madžari nikdar ne delali toliko v interesu Velikonemčije, v pogubo sebi, državi in neizmerno škodo slovanskih narodov.

Židovstvo vidi že interes svoj na Ogerskem; hitro, ko se ta zmanjša bo isto židovstvo Madžare izpodkopavalo ravno tako, kakor izpodkopuje zdaj Slovane, na videz na madžarski, dejanski pa na velikonemški dobiček.

Avstrijski Poljaki pa so že toliko zaslepljeni, da ne sprevidijo, kako njih politiko podpira židovstvo v popolno pogubo tudi avstrijskih Poljakov.

V tem ko meni avstrijski oddelek Poljakov, da bo s svojo znano politiko rešil sebe in morda celo tudi druge odlomke poljske, jo tira ta oddelek naravnost kolečno — v nemško žrelo. To dokazuje sosebno tudi poljska ljubezen do zahodne, id est nemške civilizacije.

Na Poznanjskem so Poljaki s pomočjo židovstva toliko dozoreli, da jih Bismarck kar izganja z najabotnišo pretvezo; v velikonemskem interesu se vedejo tudi avstrijski Poljaki, in naj bi jim bila božja previdnost toliko mila, da bi se jim kaj jednakega ne zgodilo prej ali pozneje. Prepozno bi bilo spoznavati, kam tira zapadna civilizacija, katero Poljakom kaj lepo opisuje poljsko židovstvo!

Gospoda slovanska, ki zagovarja zapadno civilizacijo, in ki hodi vspešno ona pota, ki jih zagovarja ponemčeno židovstvo, naj blagovoli v mislih ustopiti, recimo v finski zaliv na severji, pa naj gre navzdol po katerem si bode ondotnem meridianu proti arhipelagu, pa sprevidi, prvič, kaka ozemlja so v programu Pangermanije, in pa kako že zdaj deluje židovstvo na istih zemljah za to skupno matko vsega nemštva!

To je kratek pregled in načrt, po katerem deluje židovstvo kot sredstvo za Velikonemčijo. Vidi se, da je to židovsko delovanje naravnost obrneno proti Slovanom. To orodje Velikonemčije je tolike vrednosti, da Bismarck in njegovi nasledniki lahko pozabijo na začasno škodo, ki jo sedaj trpi nemški narod zastran židovstva. Ko bi smeli in znali židje naravnost povedati Hohencollerski dinastiji, kake usluge in zasluge imajo oni pri tej in za to hišo, bi brezdvombeno dobili zagotovilo, da židovstva velikonemška politika ne bo še preganjala tako hitro. Pa kakor je videti, Bismarck je tudi

brez takih priporočil hvaležen za nemštvo prezaslužnemu židovstvu. Saj se nikdar ne izreče proti Židom, kljub temu, da so oni jako sitni, ravno tudi v velikonemški prestolici, v modernih nemških skozi in skozi požidjenih Atenah na Sprevi.

Za Slovane pa sledi iz teh prebritkih dejstev, da se oprimejo nasproti židovstvu one politike, ki se je drži ruski narod in ruska država. Brez take dosledne in vstrajne politike bo židovstvo bolj in bolj predržno in pogubno delovalo proti slovanskim narodom na krorist Pangermanije.

Yporej.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. oktobra.

Staročehi nikakor še ne mislijo iti v opozicijo v državnem zboru, vsaj tako sklepamo iz izjave dr. Riegra na nekem shodu. Rekel je, da on in njegovi privrženci ne pojdejo v opozicijo, dokler bi utegnili s tem škodovati narodu. Mladočehski listi hudo grajajo to izjavo češkega vodje, ker bode sedaj vlada še bolj brezozirno postopala s češkim narodom, ko vidi, da Rieger nema poguma se jej postaviti po robu.

Naučni minister pl. Gauč odpotoval je iz Galicije v Bukovino. Na svojem potovanju se je minister posebno zanimal, kako je s poukom nemštine v srednjih šolah v Galiciji. Kakor se iz vsega vidi, zmatra Gauč germanizacijo za svojo glavno nalogo.

Vnanje države.

Bolgarsko malo sebranje, katero se bode volilo v nedeljo, sklicano je v 25. dan t. m. s kneževskim patentom. Volilne agitacije so jako živahne, posebno Radoslavovci močno delajo proti vladni stranki. Huda volilna borba bode v Sofiji, kjer je proti Stambulovu napovedal kandidacijo prejšnji ministerski predsednik Radoslavov. Ministerski predsednik Stambulov potuje po Somokovskem, naučni minister Živkov pa po Varnskem okraju, ter agitujeta. Uradniki po vsej deželi močno agitujejo za vlado.

Turčija se je nekda izjavila proti Rusiji, da je pripravljena blokovati bolgarske pristanišča in zasedati balkanske prelaze, ako se bodo Bolgari ustavljali temu, kar se bodo dogovorile velevlasti. Ker pa skoro ni misliti, da bi se velevlasti v kratkem sporazumele o čem zastran bolgarskih zadev, je ta stvar tudi brez posebnega pomena. Najbrž se je turška vlada le zategadel izrekla, da je pripravljena to storiti, ker je preverjena, da se vlasti še ne bodo hitro sporazumele. Popolnem ustavljati se pa Turčija ne upa ruskim željam, ker bi potem Rusi zahtevali, da takoj poravnava zapale obroke vojne odškodnine. — Turški veleposlanik Šakir paša, ki je 27. m. m. iz Jalte se vrnil v Peterburg, je takoj drug dan odpotoval v Viborg, kjer sedaj biva Giers, da se je z njim razgovarjal o bolgarskih zadevah. Kaj sta se dogovorila, je še tajnost.

Mejna postaja **srbsko-bolgarske** železnice bode Caribrod. Obrat na progi od meje do Caribroda oskrbovala bode še srbska vlada, toda bode dobivala zato od Bolgarije odškodnino. Caribrodsko postaja bode kmalu dodelana. Grajenje železnice le to nekoliko zavira, ker Bolgariji manjka denarja. Nekatere bančne tvrdke so sicer ponudile denar na posodo, toda stavijo jako neugodne pogoje in zahtevajo, da bi jim vlada zastavila železnico.

Mnogi listi trdijo, da sta se **nemški** kancelar in **italijanski** minister posvetovala, kako bi se dalo do eči sporazumljenje mej papežem in Italijo. Bismarck bi nekda posredoval v tej zadevi. Ta stvar pa nikakor ni prav verjetna, ker še ni

nobenega upanja, da bi se moglo doseči kako sporazumljenje. — Po nekem drugem poročilu sta se pa Bismarck in Crispi posvetovala, kako kompenzacijo bi dobila Italija, ko bi se Avstrija pomaknila proti Solunu in kako bi se utrdil italijanski upliv ob Sredozemskem morju.

Mej **belgijskim** delavci ni prave sloge. Zmernejši elementi želijo zakonitemu potu zboljšati svoje stanje, drugi pa hočejo vse doseči s silo. V Gentu bil je te dni mej zmernimi elementi in anarhisti hud boj. Več oseb je bilo ranjenih. Vlada se boji večjih anarhističnih izgrediv.

Po privatnih poročilih iz Madrida zbrala je **španska** vlada mnogo vojakov v Sevilli, Malagi in Cadixu. Nekateri mislijo, da so čete odločene na Marokko, drugi pa mislijo, da je vlada zvedela, da se pripravlja ustanek v Andaluzi.

Dopisi.

Iz Celjskega okraja 4. oktobra. [Izv. dopis.] Slovenski časniki so poročali, da ima Celjska čitalnica v nedeljo 9. oktobra svoj redni občni zbor. Celje bi moralo biti z ozirom na važno in jako ugodno naravno lego za štajerske Slovence sploh, posebno pa za veliki južni del slovenskega Štajerja in vse lepe savinjske doline, v vsakem oziru nekako središče, posebno pa tudi v narodnem socijalnem življenju in to osobito zdaj, ko število odličnih Celjskih rodoljubov od leta do leta vedno bolj narašča. Ako torej Celjski Slovenci storijo svojo narodno dolžnost, potem mora v tem mestu slovenska stvar v obče napredovati; to pa tudi smemo od tamošnjih narodnjakov popolnem opravičeno pričakovati in se nadjati od njih uspešnega delovanja.

Namen teh vrst ni opisovati v obče sedanega položaja Celjskih Slovencev ter njih okolščin in razmer v gospodarskem, političnem in socijalnem narodnem življenju obširno razmotravati; zdi pa se nam potrebno, spregovoriti tu nekoliko resnih besedij o prihodnjem občnem zboru Celjske čitalnice in tem društvu samem.

Celjski čitalnični udje izvolijo vsako leto v čitalnični odbor osobito radi narodne lojalnosti proti odličnim Slovincem in zaradi njih visocega socijalnega stanja prve može mej njimi, ki so večinoma reprezentantje Celjskega slovenstva, nadejaje se, da bodo ti gotovo najuspešnejše delovali za občni napredek in razvoj društva. Da imajo taki gospodje za to izvestno največ zmožnosti in sredstev je umevno; ali pa imajo tudi časa, dobre volje in veselja, je pa drugo, jako kočljivo vprašanje, in ravno to je treba nekoliko pretehtati. V čitalničnem odboru sedi vsled že imenovanih volitev pri občnih zbiorih vsako leto lepo število odličnih mož, ki izgledno podpirajo društvo denarno in na druge načine pri vsaki važni priliki; pogrešamo pa v odboru marljivih delavcev, ki bi učinili s svojo duhovitostjo in bistroumnostjo za društvo kaj novega, kar bi pospešilo občni napredek.

Namen čitalnice pa je in mora biti, da se zlasti vse vrši v narodnem duhu, da se narodna zavest v vseh krogih vedno bolj probuja in narodni duh stalno razširja. Gotovo pa je prva največja in najvažnejša naloga v tem oziru, da se goji marljivo slovensko petje in dramatika, da se prirejuje zanimiva predavanja, govori in deklamacije pri raznih slavnostih itd. Žalibog pa, pogrešamo v Celjski čitalnici že veliko let vsega tega, posebno pa lepega pravičnega petja in dramatičnih predstav, izvzemši jedno, ki se je vršila preteklo poletje, pri kateri so si stekli nekateri gospodje veliko zaslug, kar moramo tukaj jako pohvalno omeniti. Sploh se je ta predstava vršila tako gladko in točno, kakor poprej še nobena, kar dela dotičnim gg. diletantom gotovo čast, čitalničnim udom pa veselje. Gospodom, ki so se močno trudili, da se je dotična igra predstavljala, moramo izreči popolno priznanje, in naj jih spodbuja to k daljnjemu delovanju na slovenskih deskah, za kar jim bomo jako hvaležni; in tem bolj, ker so bile dramatične igre v tem društvu silno redke, jedva jedna vsakih pet let.

Glede slovenskega petja moramo pač zdihniti: kje so oni časi in dnovi, ko so peli čitalnični pevci rajnemu nepozabljivemu g. dr. Kočevarju več let zaporedoma podoknice ob njegovem godu, — ko so priredili slovenski pevci oziramo čitalnica javne koncerte v hotelu pri „Zlatem Levu“. Gospoda! kar je bilo takrat mogoče, je tudi zdaj, ako imate do tega veselja, naidušenja in enerzije.

Nekateri Celjski rodoljubi nam zagotavljajo, da je v mestu vedno kakih 20 dobrih stalnih pevcev, mej katerimi so nekateri zmožni tudi za pevodstvo, ali letargija, to je tista pošast, ki tlačí

v roko, „pustite me zopet za trenotek k bratu. Libor Verenc, številka deveta...“

„Jetničar je prikimal, obrnil se in jo peljal molče po mostovži na levo k naznačeni številki. Obliče in cela njegova postava — brez primere — zdela se je Kristini kakor petelinje telo. Glavo pokrivala je visoka čepica z rumeno, naprej stoječo kokardo, ostre oči senčile so goste štrleče obrvi; medna koža, veliki šilasti nos in sive na bradi obrbite brke pripravnale so se popolnem dekletovi primeri. Poleg tega ceptal in ponašal se je v nekakem črnem, smešnem fraku s točnimi gumbi v svitlih, prtenih hlačah in čevljih, katerih ni bilo slišati ropotati. Govoril je zapovedujoče; Kristina je čutila, da se ga mora na besedo ubogati, dasi ni imela nikakega spoštovanja zanj.

„Kaj pa mu neseš?“ vprašal je, predno je odprl drevi; „to moram preje videti...“

Kristina se je prestrašila. Ko je bila zadnjič z otcem tu, nesla je tudi v culici jedi in perila, in takrat je ni vprašal.

„Jesti mu nesem, srajco, dva robea in to-le ščené —“ odgovorila je potrto; kitice je pozabila.

„Ščené? —“ vskliknil je počasi in začujeno jetničar. „Čemu to? —“

„Da bi se s čim zabaval...“

„To ne sme biti! To boš nesla zopet domov!“

„Lepo vas prosim, oče,“ pregovarjala ga je devojka radi Jenšte, „ne jezite se in dovolite mu to tolažbo; siromak se itak muči od dolgega časa...“

„Naj se muči — zato je človek v ječi. Ščené zopet odneseš in basta!“

Za dvermi čulo se je trkanje.

„Odprite, oče!“ klical je Libor.

Odpiraje pihnil je jetničar še jedenkrat kakor bi se jezil. Spustil je dekletce notri, sam pa je ostal zunaj pri vratih.

„Da ne bo dolgo trpelo“, opomnil je še.

Kristina podala je bratu roko z besedami: „Naši te lepo pozdravljajo; kako ti je?“

Pogledala je zvedavo brata, a takoj zamižala je-zopet. Bil je videti prepāl, bled; na bradi in po licih imel je že znatne brke, oči kalne in okolu ust prisiljen, tuj izraz.

„Kaj se je pričkal tu s taboj?“ začel je Libor.

(Konec prih.)

skoro vse, in osobna zabava, pri kateri človek nič ne trpi, kjer se ni treba truditi, ali kaj učiti, je baje za vsacega najprijetnejša. Verjamemo ali žalostne razmere in okolščine so to.

Sicer moramo priznavati in z veseljem konstatovati, da je čitalnica, odkar ima svoje lepe in za sedanje razmere primerno velike prostore v hiši gosp. Štravs, izvirajo petje in dramatično bistveno napredovala, kajti omislila si je v teh letih svoj krasen biljard, plesne pustne veselice z godbo, pri katerih se pleše že dve leti tudi slovanski ples „Kolo“, so večinoma sijajne, jako prijetne in vselej mnogobrojno obiskane; tudi število članov se je podvojilo, premoženje oziroma letni društveni dohodki naravno pa tudi stroški so se od tistihmal jako pomnožili.

Petje, dramatika, gojitev literature, narodnih idealov sploh, to so lepe reči, kjer se nahajajo ali žalostno, kjer se v narodnih društvih pogrešajo.

Važno vprašanje zaradi slovesnega obhajanja petindvajsetletnice se že dolgo časa rešuje, pa se baje ne more rešiti, in to je velike važnosti za društvo. Vsekako umestno je in se spodobi, da je imovito in odlično slovansko razumništvo dobro zastopano v čitalničnem odboru, ker daje društvu poseben in dober ugled in so taki gospodje nekaka zaslonba ter trdni stebri v finančnem in moralnem oziru; ali poleg teh morajo sedeti tudi marljivi praktični delavci in izkušeni aranžeri, ki se odlikujejo po svoji spretnosti. Ako se po prihodnjem običnem zboru vse tako izvrši, potem se smemo nadejati še veliko večjega in izdatnejšega običnega društvenega napredka nego do zdaj, časi, okolščine in razmere za to so zdaj ugodne, in treba je le, da je društveno vodstvo v spretnih in skušenih rokah, in da ne manjka marljivosti, veselja in naidušenja za stvar. Z ozirom na vso to bi bilo želeli, da se Celjski in zunanji čitalnični udje običnega zbora prav v obilnem številu udeležijo; to želi in v tem zmislu vabi tudi odbor udeležence k skupščini.

Iz Ormoža 3. oktobra. [Izv. dop.] Danes vršila se je volitev petih udov v okrajni šolski svet od strani okrajnega zastopa ter je sijajno izpala. Nekateri gospodje so delovali na to, da bi rušili disciplino, ali naši moške ostali so kakor zid. Kakor smo od več strani čuli, je gosp. okrajni glavar svoje počitnice v to porabil, da je z gospodom nadučiteljem Rauselnom obiskal več občinskih predstojnikov, in nekatere ude okrajnega zastopa ter pri tej priliki „Stimmung“ za svoje kandidate delal. Vender se tema gospodoma to ni posrečilo. Razen Ormoških zastopnikov so prišli skoro vsi. Bilo jih 24 in ti so jednoglasno volili gg.: dr. Geršjaka, dr. Žizka, dekana Švingerja, Maksa Robiča in veleposestnika, vrlega kmeta Simoniča v okrajni šolski svet. Videlo se je, da je gosp. okr. glavarju imponirala ta disciplina, kajti ne jeden glas se ni rušil. Zatorej slava našim vrlim in zavedlim zastopnikom okrajnega zastopa.

Dosedaj bil je okrajni šolski svet v nemčur-skih rokah. Posebno pa se je odlikoval s tem, da je zastopnik duhovništva bil nasprotnik ne le naš, ampak da je tudi v verskih zadevah nasprotoval ter se vsekdar in vsakokrat ravnal po želji gosp. nadzornika Ranerja. Kakor čujemo bode tudi odslej zastopal ta gospod, katerega niti imenovati ne čemo, našo prečastito duhovščino, katera postopanje tega gospoda povsod obsojuje.

Z Notranjskega 4. oktobra. [Izv. dop.] Spominjam se še, kako veselje je zavladalo po vsem Notranjskem, ko se je začela vest, da se je g. Majaronu po velikem trudu posrečilo pridobiti nam vlak, s katerim je bilo vsem Notranjcem, od Št. Petra do Borovnice, ki so imeli v Ljubljani kaj opraviti, neizmerno pomagano in ustrezno. Ta vlak imenovali so iz posebne hvaležnosti do gospoda, ki ga je v življenje poklical: „Majaronov vlak, ali — Majaronček“. Z opravičeno nevoljo vračali so se ljudje dne 1. t. m. s kolodvorov, ko so, hoteč v Ljubljano peljati se, šele zvedeli, da je ta vlak za vselej izostal. Zaman vprašal po vzroku, — nihče ti ne ve nič pozitivnega povedati, zaradi česa je slavno želez. vodstvo tako ukrenilo; vsaj je dovolj, če samo ve. — Vender ni treba posebno prebrisan biti, da bi najnovejšega čina teh gospodov, kateri so dobri računarji, takoj ne uganil, kajti železnica ničesar ne zgubi, temveč le popotniki, ki se z železnico vozijo, so v vsakem oziru občutljivo na slabšem. Stvar je pa ta-le: Kdor se je dozdal vozil z Majarončkom, voziti se bode moral baš za tisto plačilo cele tri ure poprej, tedaj v trdeji noči, z mešanim vlakom; drugim pasažirjem pa, katerim

mešanec ne ugaja, je pa še jedenkrat dražji brzo-vlak na razpolaganje, kateri pa še le ob 11. uri dopoldne v Ljubljano prihaja. Dosedaj bilo je o južni železnici znano, da je — najdražja, a s tem najnovejšim činom si je pa še pečat svoje neuljudnosti nasproti potujočim na svoje čelo pritisnila.

Iz Vipave dne 3. oktobra. [Izv. dop.] — Kaj pa je Vam treba bilo, gospod učitelj Lavrenčič, oglašati se na moj dopis iz Vipave? Vi in sv. maša v Vašem popravku sta mi pri tem jednaka Pilatužu v apost. veri. Pametneje bilo bi, da ste drugim odgovor prepustili, na koje sem svoj dopis adresoval! — Dokazati ste hoteli, da naša šola ni trpela tudi radi Vas in da sem glede Vaše osebe neresnico pisal,* a dokazali ste se svojimi „evo dokazi“ ravno nasprotno in zraven še svetu povedali, da je šolsko leto le radi Vas pred časom končalo. Razumen čitatelj, ki moj dopis in Vaš popravek čita, prepriča se lahko o tej trditvi. Povem Vam končno, da me radi Vipavske šolske mladine jako veseli, ker Vas je od prehlajenja tako hitro in temeljito ozdravil in čilega napravil se svojim dopisom zdravnik

J. dr. K.

*) Res je sicer, da je bila učiteljica pred Vami na dopustu — toda kdo si je preskrbel poprej zdravniško spričevalo? Vi ali gđ. učiteljica? Pis.

Domače stvari.

— (Imenovanja.) Državnega pravdnika namestnik v Celji, g. R. Švinger, imenovan je državnim pravdnikom pri okrožni sodnji v Rudolfo-
vem; na njegovo mesto pa dr. Avgust Nemanjč, pristav v Celji. G. Mihael Novak, sodnijski pristav v Konjicah, imenovan je okrajnim sodnikom v Kostanjevici. G. Anton Levec, pristav pri okrajni sodnji v Sevnici, imenovan je pristavom pri dežel-nem sodišči v Ljubljani.

— (S Hrvatskega) čujemo vedno lepše vesti. Preteklo nedeljo pozval je davčni nadzornik, ob jednom finančni svetnik, g. Klofutar pred se vse podrejene mu uradnike, diurniste in baje tudi sluga ter je opominjal, naj se najmarljiveje uče madžarščine, ker sicer ne treba misliti na „avancement“.

— (Umrla) je preteklo noč gospa Katinka Kokalj, rojena Stanič, soproga g. poštnega oficijala Matije Kokalja, bivša mnogoletna ljudska učiteljica. Lahka jej zemljica!

— (Domača umetnik.) Piše se nam iz Gradca: V tukajšnji slikarski akademiji uči se dve leti slikarstva vrli Slovenec iz Ljutomerskega okraja, France Fekonja. V tej kratkeji dobi je izvrstno napredoval in njegove oljnathe slike na razstavi v tukajšnji galeriji slik so odlične. Strokovnjaki mu priznavajo izvrstno talent. V dokaz temu priložen izrezek iz današnje „Tagesposthe“, ki pravi, da so Fekonje dela „sehr gelungen“. Nadjam se, da bo mladi umetnik (v 18. letu) še delal Sloven-cem čast. Po svojih umotvorih si je že zdaj zaslu-žil naše čestitanje.

— (Domača obrtnost.) Tukajšnji pasar g. Henrik Zadnikar, dogotovil in razstavil je ravnokar prav lep tabernakel za cerkev v Zatičini. Tabernakel je 2'65 m visok, 1'7 m širok, bogato pozlačen. Delo je vseskozi čisto in lepo in domači obrtniki na čast.

— (Pri običnem zboru tukajšnjega uradniškega konsumnega društva) v nedeljo 2. t. m. voljeni so bili za odbornike v načel-ništvo gospodje: Alojzij Dzinski, branilnični urad-nik; Fran Gerbič, vodja šole „Glasbene Matice“; Fran Kalmus, tehnični poslovodja; Josip Koban, c. kr. oficijal carinskega urada; Matej Kokalj, c. kr. poštni oficijal; Josip Liebenwein, vodja strojske kurjašnice; Josip Podrekar, c. kr. višji davkar v p.; Adalbert Strnad, c. kr. pristav ta-bačne režije; Anton Svetek, c. kr. računski ofici-jal; Ferdo Tomažič, c. kr. poštni oficijal; dr. Aloj-zij Valenta, c. kr. vladni svetnik; Fran Žitnik, c. kr. davkar v p., potem za namestnike gg: Ernest Berger, c. kr. pristav tabačne režije; Julij pl. Ohm Janušowski, uradnik avst. drž. železnice; Fran Kokalj, učitelj. V pregledovalni svet so bili vo-ljeni odborniki gg: Rudolf Endlicher, tajnik okr. glavarstva; Hugo Hohn, c. kr. poštni kontrolor; A. Lenarčič, c. kr. višji davkar v p.; dr. Alfonz Mo-sché, odvetnik; Jakob Praedika, c. kr. pro-fesor; Lavrene Rabič, c. kr. poštni kontrolor; Ivan Svetek, uradnik južne železnice; Ivan Wagner, c. kr. deželni živinozdravnik; Emanuel

Wiežnicki, c. kr. inženier v p., potem namestniki gg: Josip Perhanc, c. kr. davčni pristav v p.; An-ton Raič, c. kr. profesor, in Gabriel Urbas, kon-trolor dež. dobrodeln. uradov. Pri običnem zboru raz-govarjalo se je o raznih nasvetih zlasti o tem, da društveni odbor takoj ukrene in pri Ljubljanskem mestnem zastopu na to deluje, da kolikor mogoče omeji prekupovanje konsumskega blaga v mestu in na mitnicah ter zopet upelje pred nekolikimi leti veljaven, a opuščen zakon, po kojem se prepoveduje prekupovanje živil pred najdaljšo uro dopoldne, kajti neomejeno po mestu jako razširjajoče se pre-kupovanje občutljivo upliva na tržno ceno konsum-skega blaga ter pospešuje dražilno konkurenco.

— (Pasji kontumaci) začel se je včeraj v Ljubljani in bode trajal tri mesece. Psi morajo imeti torbo na gobci ali pa se imajo voditi ob vrvi. Po-vod tej jako prijetni naredbi dal je stekel pes, ki je predpreteklo noč pri konjači poginil, a prej naj-brže nekoliko psov oklal.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Carigrad 5. oktobra. Ruski odgovor na turško noto zahvalno na znanje jemlje, da je Porta ruske predloge v važnejih točkah vsprejela, izraža pa željo, da bi ruski komisar ne bil podrejen turškemu, marveč turški ko-misar bil bi podrejen namestniku Rusije v kne-ževini. Rok, kdaj se odpošlje komisar, podaljša se od treh, na najmanj štiri mesece. Vpraša-nje o volitvi kneza in se li smejo rumelijski poslanci udeležiti volitve, pridržano je spora-zumljenju velesil. Ta se misli, da je Porta, ker je definitivno vsprejela Ernrotha, kot namest-nika v kneževini, za trdno angažovana in za-vezana, da prične v Bolgarski incija vo, ko bi nastala potreba.

Dunaj 4. oktobra. Kakor se „Politische Correspondenz“ iz Rima piše, pripravlja itali-janska vlada vse potrebno za svoje vojake v Afriki. Glavno poveljstvo nad vsemi četami, broječimi sedaj že 20.000 mož, prevzame ge-neral San Marzano.

Beligrad 4. oktobra. Oficijalno je do-gnano, da je mej 142 izvoljenci 65 liberalcev in 71 radikalcev. Vse vesti, kdaj in kje se snide skupščina, so prenačljene.

Milan 4. oktobra. Crispi pride danes v Monzo in bode takoj kralju poročal. Ko bi se v Maroku pričele homatije, bode Italija na strani Angleške in Španske.

Madrid 4. oktobra. Smrt sultana ma-rokanskega, Sidi Mulaja Hasana, pričakuje se vsako uro. Za prestol se bodeta potegovala princ Mulaj Muhamed in sultanov ujec Mulaj Abas, sin 1859. l. umrlega Abdur Ramana. Poslednji ima veliko pristašev mej narodom in naklonjena mu je tudi Francoska.

prinaša v 19. številki naslednjo vsebino: I. Viktor Dolenc s sliko. — II. T. Doksov: Spasi nas, Gos-pod! (Pesen.) — III. A. Funtek: Igrača. (Pesen.) — III. Hanija. Poljski spisal H. Sienkiewicz. Pre-vel M. Vrnilež. IX. — V. Milko Gabrovič: Jesén-ska misel. (Pesen.) — VI. Njekolko dumi za bl'garskata literatura. Ot. Kitančeva. (Prenesl bol-garski izvornik v latinico i prevel na slovenski A. Bezenšek.) (Dalje.) — VII. Ribičeva hči. Spisal Fr. Gestrin. — VIII. Pogled po slovanskem svetu: 1. Slovenske dežele. — 2. Ostali slovanski svet. — 3. Književnost. — SLIKE: Višegrad nekdanj in se-daj. — „SLOVAN“ velja za unanje naročnike za vse leto 5 gld., za polu leta 2 gld. 50 kr. in za četrt leta 1 gld. 25 kr.; za Ljubljanske: za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr. in za četrt leta 1 gld. 15 kr.; za dijake pa: 3 gld. 60 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—143)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

4. oktobra.

Pri Slonu: Kurst iz Londona. — Kratoszyner iz Némceje. — Amer, Schältzer, Schönwald. z Dunaja. — Tušl iz Jožefovega. — Einhorn iz Maribora. — Scaria iz Kranja. — Potočnik iz Kropce. — Jamnik iz Brešca. — Škerjanc iz Hartj. — Koritnik iz Starega trga. — Dekleva iz Notranjskega. — Kleinlecher iz Domžal. — Golič iz Sežane. — Pri 3. št.: Seidler z Dunaja. — Petri iz Gradca. — Stampf iz Kočevja. — Pipp iz Sapionara. — Pri avstrijskem cesarji: Mahnič iz Trsta. — Jeglič iz Peč. — Pri južnem kolodvoru: Gšl iz Gostinje. — Prelesnik iz Radeč. — Saus, Nežič iz Kranja. — dr Schia-vuzzi iz Pulja.

Umrli so v Ljubljani:

2. oktobra: Fortine Vovk, paznikova hči, 3 dni, Reber št. 3, za oslabljenjem moči.
5. oktobra: Ivana Mittermayer, delavčeva žena, 25 let, Tržaška cesta št. 20, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
4. okt.	7. jutraj 2. pop. 9. sveder	739.04 mm. 737.30 mm. 738.28 mm.	4.8° C 15.6° C 9.2° C	brezv. sl. vzh. sl. jz.	megla jas. jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura 9.9°, za 3.2° pod normalom

Dunajska borza

dne 5. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.25	gld. 81.10
Srebrna renta	" 82.40	" 82.35
Zlata renta	" 112.25	" 112.25
5% marčna renta	" 96.20	" 96.20
Akcije narodne banke	" 879.—	" 879.—
Kreditne akcije	" 282.70	" 282.50
London	" 125.60	" 125.60
Srebro	" —	" —
Napol.	" 9.92 1/2	" 9.93
C kr. cekini	" 5.93	" 5.93
Nemške marke	" 61.42 1/2	" 61.42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 130	gld. 75
Državne srečke iz l. 1864	100 " 167	" 75
Ogerska zlata renta 4%	" 99	" 50
Ogerska papirna renta 5%	" 86	" 70
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	" 104	" 50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 119	" 50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	" 125	" 75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	" —	" —
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 " 25	" 25
Kreditne srečke	100 gld. 178	" 25
Rudolfove srečke	" 10	" 19
Akcije anglo-avstr. banke	" 120	" 111
Tramway-društ. velj. 170 gld. n. v.	" 231	" 50

Potrjim srcem javljam podpisani sorodnikom, prijateljem in znancem, da je izdihnila svojo preblago dušo gospa

KATINKA KOKALJ ROJ. STANIČ

sinoči ob polu 12. uri, v 39. letu svoje starosti, po večletnej premočnej bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajočo.

Sprevod bo 6. t. m. ob polu 5. uri popoldne izpred cerkve oo. Frančiškanov.

Sv. maše zadušnice se bodo biale v frančiškanskej cerkvi.

Draga pokojnica bodi priporočena blagemu spominu. (723)

V Ljubljani, 5. oktobra 1887.

Matija Kokalj,

c. kr. poštni oficijal,

soproog.

Fran Stanič,
posestnik.
oče.

Josip Stanič,
posestnik.
brat.

Zahvala.

Srčno zahvalo izrekamo vsem sorodnikom, visokochastiti duhovščini, slavnim c. kr. dostojanstvenikom, prijateljem in znancem, ki so se nas spominjali mej boleznijo in se udeležili spreveda nam nepozabljive matere.

V Orehu, dne 5. oktobra 1887.

(726)

Rodovina Dolenčeva.

Razpis.

Živinozdravnik, kateri bi se naselil v Radovljici, dobi 300 gld. letne podpore iz deželne zaklada. — Prošnjiki za to podporo pošljejo naj svoje prošnje z dokazili o živinozdravniški sposobnosti

do 20. oktobra 1887

deželnemu odboru kranjskemu.

(690—3)

Št. 16.201.

(723—1)

Razglas.

Tukajšnji prebivalec oddal je včeraj svojega rujavega, 11 let starega psa, ki je imel dolge ušesi in dolg rep zaradi sumljivosti pasje stekline tukajšnjemu konjaču. Ta pes je nocojsno noč poginil. Sekcija, ki se je takoj vršila, dokazala je, da je bil pes stekel.

Ker pa se je ta pes prej nekaj dni okoli klatil, je gotovo, da je bil tudi z drugimi psi v dotiki.

Vsled tega se na podlagi postave z dne 29. februarja 1880. l. št. 35 drž. zak. za vse mesto od današnjega dne počenši trimesečni pasji kontumac upelje in ukaže, da smejo psi v tem času le s trdno torbo okoli letati, ali pa se morajo zunaj hiše voditi na vrvi.

Psi, ki bodo prosto okoli letali, bodo se polovili in pokončali, proti nemarnim lastnikom pa se bo postopalo po dotičnih postavnih določbah.

Ob enem se omenja, da bode postavne varstvene naredbe za 4 kilometre daleč okoli mesta upeljalo c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 4. dan oktobra 1887.

Št. 16.022.

(719)

Razglas.

Od 1. do zadnjega septembra letos bile so pri podpisnem uradu naslednje najdene reči oglašene in oddane:

1. Sivi telovnik;
2. tri denarnice in neka znamka;
3. črni dežnik;
4. stara rujava listnica z jednim papirnatim goldinarjem;
5. iz dratu spletena denarnica z zneskom 19 kr. in

6. poročni prstan.

Oni, kateri so te reči zgubili, pozivljejo se, naj se zanje oglašé, sicer se bodo po preteku jednega leta izročile najditeljem.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 1. dan oktobra 1887.

Št. 16.023.

(718)

Razglas.

Od 1. do zadnjega septembra letos bile so pri podpisnem uradu oglašene te-le izgubljene reči:

1. črna denarnica v znesku 5 gld. in 20 kr.;
2. dva ključa;
3. črna denarnica z zneskom 2 gld. 50 kr.;
4. zlata broša v podobi metulja z granatnimi kameni in srebrno kačo ozaljšana;
5. zlata stara emailirana ura za dame s kratko verižico, narejeno iz štirih srebrnih nitij in obeskom iz koravd;
6. okrožni vozni list za II. razred;
7. 40 gld. denarja;
8. iz rudečega usnja spletena denarnica z zneskom okoli 3 gld. in nekaj bakra;
9. jeden stotak;
10. zlata ura za dame z ugraviranimi črkami A. S. A. in s krono ter verižico z obeskom svetinje sv. Jurja;
11. srebrna gladka zapestnica;
12. srebrna in zlata zapestnica s tremi kroglicami kot obesek;
13. zlati črno emailirani medaljon s tremi angelji in broša, narejena iz srebrnega goldinarja.

Kdor bi katero teh reči našel, opozarja se, da jo pri policijskem oddelku odda, ker bi sicer utegnil zakriviti se hudodelstva goljufije po §. 201 črka c) kaz. zak. ali pa prestopka po §. 460 kaz. zak.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 1. dan oktobra 1887.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halvay, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Proda se posestvo

v Zgornji Hrušici prav pri cesti, pod dobrimi pogoji. — Natančneje se izve pri gostilničarji Karun-u na Poljanah v Ljubljani. (725—1)

Zgago,

slabo prebavljenje, počasno menjavo snovi, navale krvi, glavobolje, vrtoglavje ozdravi Lippmann-ov Karlsbadski sušiči prašek. — Dobiva se v škatljicah po 60 kr. in po 2 gld. v lekarnah. (637-2)

Divji kostanj

kupuje po najvišji ceni (720)

JOSIP MATIČ, trgovec v Celji.

Dovolim si naznaniti, da sem dne 1. oktobra t. l. svojo (718—2)

odvetniško pisarno

v Konjicah odprl.

Dr. IVAN RUDOLF.

Za izdelavo

nagrobni spomenikov

iz različnih marmorov, po najnovejših obrisih, sploh za vsa v kamnoseško stroko spadajoča dela, posebno cerkvena, kakor tudi za rane poprave, priporočam se prečistiti duhovščini in slavnemu občinstvu, zagotavlja točno in ceno izvršitev. (725—1)

Delavnica moja je poleg parnega mlina (Dampf-mühle), podružnica tik mesarskega mostu, kjer se vsprejemajo manjša dela in poprave.

Z odličnim spoštovanjem

VINCENC ČAMERNIK,
kamnoseški mojster v Ljubljani.

Zobozdravnika Paichel-a

ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjanje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno uirjujejo oile zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škatelci zobnega praška 60 kr. (288—52)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradeckem mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarji Svobodi in trgovci Karinger-jl.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev. (600—6)

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgav, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste ter vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobe mnogo dobrega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr. 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, otrpenji v boku, v križi i. t. d., pri otekanji nog, mehurjih na nogah, izvi-njenji, otišcanji od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Ta zdravila se dobé pristna samo v

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.